

13

Samotna Gwiazda

Samotna gwiazda jakich wiele na tym świecie,
nic jej na pierwszy rzut oka nie wyróżnia,
świeci jak inne,
błyska bladym światłem zimnej pustki.
Nie jest ani mała ani duża,
Zatem, co jest w niej wartego uwagi?
Jej naturalna duplikacja pozostałych gazowych sióstr,
zaklętych w pokutnym milczeniu ciemnoszarej przestrzeni,
jaką jest wszechobecna pustka,
znajdująca się w naszych stalowych, zmurszałych płucach,
nieuniknionej wieczności.
Więc co zatem jest w niej godnego uwagi,
może to, że w przeciwieństwie do swoich sióstr,
zdała sobie sprawę, że gdyby zniknęła,
niebo pozostałoby niezmiennie, zimne,
połyskujące srebrnomdławą poświatą iluzji.
Bo kochać ,
to obudzić się z iluzji,
zakochać się w istocie niezmiennie przy nas trwałej.
Zakochać się w nas samych,
to nasze zadanie.
Nasz powód istnienia i przebudzenia.

Autorka: Dabira